

Vyhlašujeme „Kocourkov“!!! (str. 6)

15. 2. 2007

původní slovo / **Vlasta Mlejnková** * Anketa / **Víckrát za jeden fór?** -
 dnes: **Václav Šípoš** * **Velká recenze na...** / ...album **“50 let
 cartoons v Playboy“** * **Ze světa** / Indonézie, Kypr *
Slovník katalogů / „B“ jako **Bursa** Cemal Nadir 2005
 (Turecko) * **Kdo je kdo** / Raquel Orzuj (Uruguay) *
Komiks-News #11 - Repo z kultovní akce! * **KdyKdo-
 KdeCo (a) Proč...** / Slíva v Tel Avivu! * **Dokument** /
 M. Štěpánek - **Kočky a Medvědi** * **Z pošty** /
 Kratochvíl, Jurkas, Grabec * **KALENDARIUM** * **Citát**
 * **ČUK** / Naše soutěž pro děti v ČR; VII. bienále
 Vyšel t-GAG „M“ * **Časopisy** / **Nebelspalter č. 10** /

týdne / *Stendhal*
 v Písku; Nový člen;

2006 * **Výsledky** / Lednová etapa olympijské **Číny**, **Kruishoutem** -
 nominanti * **Propozice** / Korea, Srbsko * **UVU hlásí** / **GRAFIX 2007**

ČUK vydává GEK * **týdeník České unie karikaturistů** * **V.ročník**
 * (zprávy ČUK č. 213) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 07 / 07

**KRESBY V TOMTO ČÍSLE: ÖZBEK, MOSE, ŠÍPOŠ, KOSOBUKIN, KUBEC, TOMASCHOFF,
 BONDAROWICZ, SLÍVA, ZHANG, DEDINY, SOKOL, DOSTÁL L., ORZUJ/OVÁ...**

původní slovo / Vlasta Mlejnková: Husa v jeskyni *)

Motto:

*„Český výtvarný humor a karikatura (...) je dnes kulturním kapitálem, k němuž je naše
 veřejnost nakladatelská i čtenářská v poměru nevalně svědomitého dlužníka.“*

GAG č. 5 - citát z r. 1934

Tak nevím - trochu mám pocit, že je to stále stejné.

V předminulém století si Mikoláš Aleš za kresbu koupil posvíceneckou husu. V minu-
 lém století (bez ohledu na režimy) by ji získal též. A nyní? Dobrá husa = dobře zaplacená

kresba. Nechci
 být tvrdá k bliž-
 ním, tak hodno-
 tím sebe. Většina
 mých fórků nemá
 váhu husy. Ale
 odborná kresba,
 jak šel čas, mi ty
 husy úspěšně za-
 platila. I přijatelný
 důchod. Moje
 malůvky humorné
 nerozesmějí ani
 mého muže, ač je
 hodný a má mě
 rád. Kresby pova-
 žuji jen za své
 přemýšlení na
 papíře. Někdy je
 někam vnutím,

občas mi je vy-staví, vzácně jsou po mně žádány. Neprožívám své kreslení, ale kochám se karikaturami jiných a berou mě nápady uchopené do jednoduché linky i barvy. Čitelní autoři a jednoznačná sdělení. Je jich u nás dost a nelze je napodobit, protože mají duši. Proto taky sbírají ceny po světě, publikují a jsou žádaní. Ne tak, jak by si zasloužili, ale budiž jim vzdána čest.

K publikování: Seriozní noviny mají své znamenité kreslíře. Od Renčina, Jiráňka, Kermela až po Mareše. Komentovat dnešek je obrovská dřina a málokdo by měl tu výdrž tvořit kreslený komentář každý den. Kvalitní časopisy berou Slívu, Bartáka, Kovaříka a další autory s dobře vypointovanou a dokonalou kresbou. A další tiskoviny - bulvár a jeho odnože, není o co stát v záplavě nechutností, citových zvratků a drzé reklamy. Přizpůsobit se a zapadnout do hnoje? Čekat na honorář, který je vymahatelný přímo úměrně ke kvalitě tiskoviny a charakteru majitele?

Zcizené kresby, využívané v elektronických médiích nebo v pokoutní reklamě?

Dokud nebudou mít karikaturisté stejně důslednou organizaci hájící autorská práva jako muzikanti, nemají šanci získat spravedlivé honoráře. Dokud nebudou sběratelé a mecenáši kresleného humoru, nebudou ani galerie.

Ta úvaha

o polské karikatuře je přezajímavá. Zvláště o těch stařících v karikatuře a nezájmu mladých. Myslím, že je to absolutně všude stejné, mladoši jsou už jiná dimenze, díky komiksům, elektronickým médiím a snadnosti vytvářet si své idoly bez závislosti na tištěných médiích.

Všechno je jinak, linie už nehraje takovou roli a většina dnešních konzumentů jakékoli kultury jsou, jak říká jeden z mých kamarádů, "**konzumní brojeři**" s náležitě bulvárem propraným mozkiem. Mladí si ale hledí svého a trochu jinak, než by bylo z našeho pohledu žádoucí. Ale máme vůbec pravdu?

Virtuální realita. V ní žijeme a téměř vše je **jako**. Na psaném, kresleném a tištěném projevu žily generace po tisíciletí. Lidé mlátili do kamene, čmárali po stěnách jeskyní, stavěli katedrály, zanechali stopy v čase. A co my, až nám vypnou elektřinu a bude teroristické bum jako 11. září? Disky nebudou použitelné a papír shoří nebo zetlí v suti. Pak asi půjdu, budu-li, s kladivem a majzlíkem hledat vhodnou jeskyni a vymlátím do skály nápis KARIKATURA. A pod něj vysekám řadu jmen blízkých mému srdci.

Vlasta Mlejnková

***) Titulek není ani dílem autorky ani se autorky netýká. EdY tor se jen snažil po způsobu v textu zmíněných tiskovin pro primitivní upoutat vaši pozornost. Ach, co jsem to tu napsal!**

Obrazový doprovod je redakční. Autoři: Ozbek (Turecko) - str 1., Mose (Francie) - str. 2. Téma: Oteplování.

Cítát na tento týden / Stenhal

„Komičnost je jako hudba: její krása nemá trvání.“

Stendhal: O smíchu (ČS 1958)

Ocenit osmkrát jeden fór mi nevdá, nejsou-li lepší...

Krátce k tomu tématu o posílání kreseb do soutěží.

Mně je počítač blízký, zvláště pak Mac apple. To je podmínka k životu. Už mám třetí ukousnuté jablko. Počítač šetří lesy, je ekologický. Používám ke kreslení Peintr a Photoshop. Samozřejmě tablet Wacom, kreslit myší nejde, i když mi to kdosi tvrdil, ale to byl fakt trouba. Je to otázka času, kdy se bude vše posílat mejlem a to bude fajn a myslím i pro pořadající. Ocenit třeba 8x jeden forek mi nevdá, nejsou-li lepší. Vždyť je to o porotě a vkusu. Ceny finanční bych zrušil úplně. Posílal bych něco z kraje. Třeba hornickou výstroj a hajcman k tomu. Z Plzně bečku piva a z Prahy vodu z Vltavy a

Kalousek s Carbolem si rozebrali role

cihlu z Karlova mostu (padá mi plot). Jako člen ostravského fotoklubu, kde dlužím příspěvky za pět let a jsem takto již jen čestným členem, mohu říct, že situace ve fotografických časopisech je stejná. Od jednoho autora jedna fotka třeba už pět roků v osmi fotočasopisech třeba dvakrát do roka, když mu to žerou. Magazín Artfoto už prosí tyto experty, aby tam takové fotky neposílali. A to nemluvím o soutěžích. Zkrátka, každý

si to své miminko hýčká, ukazuje světu, a když to něco vydělá, tak tím lépe, pak se na televizi díváme na hnusy, kdy 10-letý chlapec z Ukrajiny bydlící čirou náhodou kousek od Holyvůdu uzvedne 500 kilo jednou rukou před svou hrdou mamkou. Takže se vše prolíná.

Václav Šípoš-Studený ze Studénky

Kresba: autor

Malá recenze... / ... na velkou knihu Playboye

PLAYBOY, 50 YEARS, THE CARTOON
(CHRONICLE BOOKS, SAN FRANCISKO, 2004)

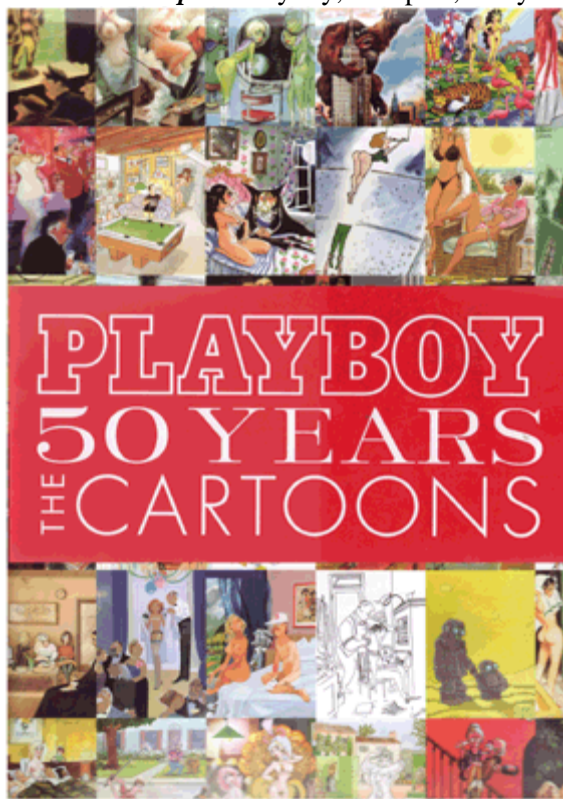
Kyklop Kronika Klenotnica Křišťálovej Krásy - Kumštu Kalibrov Kreativnych Kresliarov Kaukliarov Kúzelnej Kultivovanej Karikatúry Kráľovstva Kultových Kresieb - Kvitnúcich Kvetistých Kyprých Korpusov - Komických Klamných Kulantných Konkubín Kišasoniek - Koketných Korpulentných OKrehkých Krásotiniiek - Kriesivá Krhla - Klingavý Klokot Kropivej Krásoty...

Kniha ako lusk - 108 autorov - výtvarníkov - majstrov svojho remesla - výberu kresieb a malieb - z polstoročného - redakčného výtvarného archívu - z časopisu pre géniov.

Kniha ako lusk. Aj bez dnes už neodmysliteľného sponzora. Pevná väzba, s prebalom/naviac prepáskovaná ešte aj výraznou červenou komerčnou upútavkou, širokou 16 cm, s výrazným bielym písmom v troch radoch nad sebou **PLAYBOY - 50 YEARS - THE CARTOON**, formát 32x24 cm, kvalitný "coated" papier, 368 strán a viac ako 400 kresieb (Grafici veru boli pri chuti, ešte aj obal knihy ozdobili 72 obrázkami (rovnakým dielom na prednú aj zadnú stranu) a na záložky ešte ďalších 30 (opäť rovnakým počtom). Kľúč k výberu som ale ani nepochopil, či nedokázal už vylúštiť...**108 autorov**, excelentných **výtvarníkov** a autorov humorných kreácií. **Majstrov svojho remesla.** Kresieb a malieb - jedna krajšia - ako druhá, chcelo by sa priam dodať s chliphým privlastkom pre čitateľa "erotických" kompozícií, priam nabitých a dýchajúcich "vzrušom" zvráteného života ale i fantázie

súčasníkov... No opak je pravdou - skôr zmyselných ako dráždivých a vzrušujúcich, ak hneď v úvode sme už prezradili, že reč bude o knihe - almanachu venovanom *časopisu* Playboy, časopise, ktorý sa stal *dvoranou pre géniov*... Tak ho aspoň nazval vo svojom krátkom predslove jeho zakladateľ Hugh M. Hefner, ktorý je sám aj autorom *výberu kresieb a malieb* z kompletného *polstoročného*, iste starostlivo chráneného, *redakčného* bohatého *výtvarného archívu*. S výnimkou štyroch priam majstrovských diel - skutočných idealizovaných krások, realistických malieb - z rokov 1960-1967 Alberta Vargasa, ktoré k reprodukcii láskavo predostavila neter maliara Astrid Vargas.

A vyberať, z úsmevnej obrazovej erotiky, veru bolo z čoho. Čo obrázok to skvost. Čo meno to majster umelec. Lebo nie sú medzi nimi veru žiadní lifteri. A čo sa týka erotiky, ktorú už vyslovenie mena časopisu evokuje, ta na nich samozrejme neabsentuje, ale je skôr zrkadlom života, ktorého je každodennou aj každodobnou súčasťou, než ako sexuálne silno pôsobiaca energia. Od homo sapiens z tých z najvyšších kruhov spoločnosti, hýrivcov a nudiacich sa od života ľudí, až po naivné peroxidové krásky, dnes nazývané mediálne celebrity, ktoré postupne zamieňajú v našom živote inteligentné dámy, ktoré tak cítia svoju dobovú šancu dobre sa rozvieť (predtým ešte vydať) a stať sa jednou z tých tzv. V.I.P. z vyššej spoločnosti... S odstupným, s ktorým ju dnešná konzumná "societa" rada a bez zábran príjme...

Kniha ako lusk - autorov kresieb a malieb: Juan ALVAREZ, Buck BROWN, Eldon DEDINY, Alden ERIKSON, Jules FEIFFER, Mort GERBERG, Sidney HARRIS, Phil INTERLANDI, Mike JUDGE, B.KLIBAN, Michael J.LEONARD, Marty MURPHY, William O'BRIAN, Roy RAYMONDE, Erich SOKOL, Richard TAYLOR, Alberto VARGAS, Gahan WILSON, Dean YEAGLE, a desiatky iných, nemenej dobrých a iste známych výtvarníkov, majstrov svojho fachu, keď sme spomenuli vždy aspoň jedného, z alfavitného vzorne usporiadaného registra, pri zohľadnení publikačnej úspešnosti nositeľa tej, ktorej famílie...*)

"What are 'morals'? Another one of your inventions?"

autorov začínajúcich písmenami N, P, U a Z v registry autorov chýbajú... Obrazovú časť enteruje

cukrová speváčka od *Jacka Colea* (s tvárou a kyprými tvarmi kopírujúcimi vtedajší sexsymbol Jane Mansfieldovú) - "*I ain't got no bod-eee...*" a uzatvára ju mravokárny po zuby ozbrojený pechotinec prežívajúc aj jadrový útok, od už nám známeho *Gahana Wilsona* - s nepresvedčivým a ľudstvo varujúcim "*I think I won...*" (aj takto masochisticky si vysvetľujúcim výstražné autorovo *memento mori!*)

Kniha ako lusk. Aj cenovo dostupná...(Made in East Asia, tomu zodpovedá aj cena iba **50 USD**). Utešený obrazový album - mnohvrstevný a pre moralistov príliš odvážny, akoby ho svojim filmom a scenárom slávneho a sladkého života predbehol a pripomenul slávny Talian Federico Fellini. Je akoby obrazovým scenárom známeho filmu, *La Dolce Vita*, filmom zo zlatého fondu nielen talianskej, ale i svetovej kinematografie. Akurát, že v knihe má každý obrázok svojho vlastného výtvarného hrdinu. Nie veru, nie sú to prvoplánové kresby a kompozície voňajúce erotikou a iba sexom (aj keď sú ľúbivé aspoň ako slávna scéna z fontány di Trevi s - božskou akvabelou - rozpalenou chladnou severankou Anitou Ekberovou - ako symbolom sexu - zmyselnej filmovej divy), sú to stovky obrazov z nášho hýrivého života (v ktorých sa možno občas aj sami nájdeme, alebo by sme sa radi našli), také ako prináša náš život (možno o akých sme snívali, či ešte stále snívame, alebo skôr zostalo nám už iba snívať).

Pomaly, kúsok po kúsku, listujúc plnofarebné strany knihy, čitateľ sa utvrdzuje v tom, že skvelí autori úsmevných výtvarne majestátnych obrázkov vo svojej klasickej forme nevkľzli do lacných vtipov, a aj keď nie prvoplánovo, vysielajú aj na prvý pohľad zrozumiteľné posolstvá. Aj keď erotickú prítlačivosť ženského tela nepopierajú, slúži im len ako slúžka ich zámerov, primárnym zdôraznením kompozície je vždy spoločnosť a prostredie, do ktorých sú ich obrazové individuálne príbehy situované. Z ich strany je to aj umne premyslená intelektuálna hra s erotikou, a ironické metafóry, rozohraná tak, aby čitateľ stále hľadal aj za obrazom a nie iba v obraze.

Playboy, časopis, sa na rozdiel od jeho dnešnej knižnej kroniky podoby nerodil ľahko, ako sa z knihy od zostaviteľa dozvedáme. Bez nadsázky však možno povedať, že bol už od svojho zrodu iný, ako ostatné časopisy. Taký, aký doteraz chýbal. Rovnaké boli aj jeho karikatúry. Zatiaľ čo časopisy ako *Saturday Evening Post*, či *Father knows best* boli určené pre celú rodinu, Playboy bol časopis pre mladých mužov, hlasnou trúbou moderného mestského muža. Obnovený výtvarný humor charakteristický pre Playboy pomohol profilovať jeho tvár. V 50-tých rokoch v jeho začiatkoch bol považovaný za podvratný. FBI mu dokonca pridelo špeciálneho agenta, ktorý sledil za každým slovom a každým ťahom pera a štetca... Veru neboli to ľahké časy, a prekvapujúco na Ameriku aj pre komiks a komiksové knihy. Vraj kazili mládež. Považovali ich dokonca za hlavný zdroj kriminality. Plastic Man Jacka Coleho, ale predovšetkým Wonder Woman, ktorý sa sta ideálom lesbičiek a Batman a Robin boli gayovia...

Cole čoskoro zakotvil v novom časopise. V Playboyi našiel svoj nový domov známy karikaturista a autor realistických plagátov Alberto Vargas, ale po ňom i Eldon Dediny a E. Simms Cambell a ich zajačikovia sa opäť mohli kresliť TOPLESS... A časopis skoro našiel svojho čitateľa - od východného až po západné pobrežie. Karikaturisti v časopise si nedávali servítku pred ústa a robili si vtipy z pokryteckej doby. Zabúdali do tém, ktoré boli často tabu, chceli aby ich kresby boli nielen smiešne, ale i pravdivé. Vtipy si robili z každého, z koho chceli, lebo doba bola taká, že všetci klamali od obyčajných ľudí až po najvyšších politikov. Všetci klamali, preto si to zaslúžili. Pravidlá vtedajšej spoločnosti boli také cynické, že hocikto kto poukázal na pravdu, bol považovaný za chorobomyselného. Keď Alfred Kinsey poukázal na to, že štatisticky bolo zistené, že ženy sú rovnako sexuálne aktívne ako muži spoločnosť ho takmer ukameňovala.

A karikaturisti hned' zasiahli a poukazovali na cynizmus a puritánske predsudky. Pripomínalo to nálož pripravenú k odpáleniu a karikaturisti boli tou potrebnou iskrou. Odvtedy sa veľa zmenilo, výtvarné diela Vargu, ktoré poburovali pri svojom zrode, dnes visia v múzeu a nikoho nepoburujú, ba ani len neudivujú...

Koho by bolo napadlo, pri zrode časopisu, že v roku 1979 sa chlapec na internáte súkromnej školy bude chváliť pred spolužiakmi s plagátom visiaticim na stene vo svojej izbe, že Playmate z roku 1954 je jeho stará mama... Vyznáva sa v závere sám HMH.

Playboy vraj naučil generácie smiať sa...

Peter Závacký

Obrázky: **Erich Sokol, Eldon Dediny**

*) Aj keď priznám sa, že z kníh **Kto jest kto v satíre i jumore**, ktoré mi venoval riaditeľ múzea v Baselu, som ich čtené mená nenašiel... Ani jediné! Aj som si položil (hned') otázku prečo? Čo iné mi aj ostávalo... Opäť som sa raz presvedčil aká je svetová cartoon pre mňa (a možno nielen pre mňa) neznáma.. A že kto pozná Václavák a Staromestké námestie, veru ešte nepozná stovčatú... A kto pozná Malých a Veľkých Františkánov - ani krásavicu na Dunaji...

ČUK / Velká výstava „U nás v Kocourkově“! + PROPOZICE

Česká unie karikaturistů a Městský úřad Libčice nad Vltavou organizují putovní výstavu výtvarného humoru se zaměřením na život na malém městě se vším co dnešní maloměstský život obnáší.

Vtipy by mohly být: o rozumech strejců na radnicích a velkých plánech malých hlav, novodobé honoraci zbohatlíků, zoufalosti satelitního územního plánování, povadlosti obecní pospolitosti, zamilovanosti do estrádní kultury. O pomlouvání přes ploty, tichosti ulic při večerním televizním programu, malých městech jako „noclehárnách“ měst velkých, nerudnosti starousedlíků k přistěhovalcům. O nepřizpůsobivých občanech, závisti, ale i půvabu venkovských fotbalů a zvonokosských nevěř.

K putovní výstavě v rozsahu asi 90 vtipů vydáme katalog, který obdrží všichni vystavující autoři.

První vernisáž výstavy se uskuteční v září 2007 v Libčicích nad Vltavou. Datum upřesníme dodatečně, podobně jako data a místa dalších výstav.

Podmínky účasti:

Kresby velikosti A4 – A3, vytvořené jakoukoliv technikou v počtu až do 5 kusů doručte do 10. června 2007 na adresu: Jaroslav Dostál, Kovařovicova 2, 140 00 Praha 4-Krč.

ČUK hlásí / VII. Bienále v Písku; Nový člen z Brna; Vyšel t-GAG „M“; Manifesta platí...

Dostál v Českém rozhlase

Pověřenec předsednictva přes dětské zdroje Jaryn Dostál pohovořil k národu na stanici Praha na téma „jak se dělají výtvarné vtipy“. Což je záležitost v rádiu dost složitá, nemoci vzít do ruky tužku a něco objasňujícího načmárat! Ve středu se natáčelo a v neděli to šlo v slavném pořadu Domino.

K dispozici to bude i na www stránkách DTA. Souvisí to pochopitelně s naší společnou akcí „Netvařte se kysele... malujte fóry vesele,“ pro niž už předseda Břeťa Kovařík zařizuje výrobu keramických cen určených vítězům. Uzávěrka pro děti je 27. února a tak se dosavadní počet doručených několika desítek příspěvků určitě ještě rozroste. A úroveň prý viditelně převyšuje loňskou premiéru soutěže...

„Trojkoalice“ k Písku se sešla v Řevnicích

V Bartákovice „domě na půl cesty“ proběhla tradiční schůzka představitelů Města Písek (ing. L. Košťová) a ČUK (B. Kovařík) + další k doladění letošních propozic a upřesnění organizačních podrobností už 7. bienále cartoons v Písku. Jejím výsledkem bude už nyní podpis smlouvy mezi Pískem a ČUK o spolupráci na projektu. S pomocí hostitele M. Bartáka (styčného důstojníka ČUKu s FECO) byl vytipován i okruh zahraničních autorů, kteří budou osloveni, co potenciální porotci bienále 2007. Důležitou součástí setkání v Řevnicích bylo jednání spolupřadatelů s třetí stranou - s ředitelem prodeje a marketingu firmy Jitona (Soběslav) Radkem Matoušem o úloze hlavního partnera v projektu. Mezi cenami se budeme moci nadít i kousků z výrobního programu nábytkářského podniku, vyvážejícího podstatnou většinu výrobků do německy mluvících zemí. Bylo též domluveno i

definitivní znění letošního tématu Písku: „**Nábytek dělá domov**“. Propozice budou zveřejněny v GAGu, na webu i jinde, prostě obvyklým způsobem. Vyhlášení soutěže se očekává **k 1. březnu t. r.**

Nový člen: Libor Sigmund

Nový člen je z Brna a má jednak výtvarné vzdělání, jednak se výtvarně činí. V moderním přijímacím řízení, jehož se předsednictvo dopouští pomocí komunikačního mostu (obrázky i další protokolární úkony včetně hlasování probíhají elektronickou poštou). Až dojde do pokladny jeho členský poplatek, dostane nový kolega legitimaci a bude zařazen nejen do seznamu členů a abonentů GAGu, ale také umístěn kontakt na něj na web ČUKu. Libor Sigmund je veden jako přijatý od 7. 2. 2007 (ČUK)

T-GAG na poště

Nečíslovaný, ale „*písmenovaný*“ t-GAG už dospěl k písmenu „**M**“, které označuje letošní první kus tištěného sborníku. Jde vlastně o pokračovatele tradičního GEKu pro konzervativce v ČUKu. Tady - mezi svými - si můžeme přiznat, že nás jeho příprava, tisk více než dvaceti stránek a pak ještě rozesílání drahou Českou poštou 4x ročně na více než dvacitku adres stojí nejen dost práce, ale taky hodně spolkových peněz. Navíc jde povětšinou o autory, kteří jsou zproštěni, díky závidníhodnému věku, placení členských příspěvků. Bereme to, s požeňáním vrcholného orgánu ČUK, kterým je Valná hromada, jako vyjádření spolunáležitosti s těmi autory, kteří by jinak byli odříznuti od hlavního proudu naší čilé činnosti - dostávají tak alespoň hlavní materiály z e-Gagů za uplynulé čtvrtletí včetně zásadních materiálů - referátu o naší činnosti v uplynulém období a usnesení poslední VH 2006. Gek „**M**“ byl dodělán koncem minulého týdne a po víkendu rozeslán. ®

Manifesta zaplatila

Jak slíbili, tak udělali. Agentura, která vyzvala několik našich členů k účasti na holdování Evropské unii (o Malostranské výstavě „u Italů“ jsme v GAGu psali) doručila vybraným autorům honorář. Rádi zaznamenáváme - a náš poměr k EU se zásadním způsobem zlepšuje. (G)

UVU hlásí / GRAFIX Břeclav 2007

IV. ročník bienále drobné grafiky GRAFIX Břeclav 2007 - klasické grafické techniky
Nejde o humor, ale o grafiku. Městské muzeum a galerie Břeclav pořádá GRAFIX i letos: 22. 6. - 30. 9. 2007.
Termín uzávěrky je 28. února 2007.

Termín "drobná grafika" je definován max. formátem papíru 21 x 30 cm (30 x 21 cm). Do přehlídky NEJSOU přijímány práce vytvořené elektronickými médii, fotografika a ofsetový tisk. Počet: minimálně 2 grafické práce v klasické grafické technice vzniklé v posledních třech letech. Podmínkou BEZPLATNÉ účasti na bienále je darování nejméně jednoho díla do grafické sbírky MMG. Pokud autor tuto podmínku nesplní, je účast na bienále vázána účastnickým poplatkem, který činí 300 Kč nebo 10 EUR. Ředitelka MMG na návrh odborné jury udělí hlavní cenu bienále - GRAND PRIX (Cena Cyrila Urbana), doprovázenou finanční částkou 1000 EUR. Dále budou uděleny: Cena starosty města Břeclav, Cena Unie výtvarných umělců České republiky, Cena ředitelky Muzea a galerie Břeclav, případně zvláštní ocenění. INFO: <mailto:bvmuz@seznam.cz>.

Podrobné údaje (výzva, statut, přihláška) najdete na

http://www.uvucr.cz/akce/grafix_breclav_2007_informace.htm

Verzi v angličtině najdete na <http://www.muzeum.breclav.org/EN/index.php?content=grafix>

Verzi v němčině najdete na <http://www.muzeum.breclav.org/DE/index.php?content=grafix>

Ze světa / Indonézie, Kypr, Rumunsko

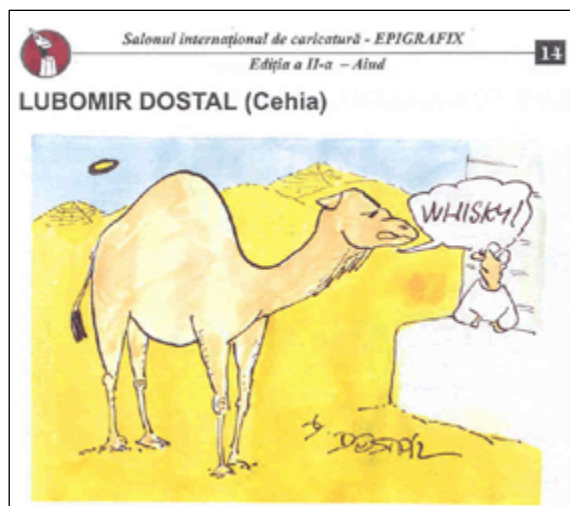
"Bali is my life" aneb *Bali je můj život* je mezinárodní výstava cartoons na indonézském ostrově, která měla za úkol navrátit turismus do míst, která ztratila na přitažlivosti po neslavném tsunami... Výstava, k níž jsem přinesli propozice v loňském GAGu, se uskutečnila už 10. - 14. 11. 2006 v Bali Museum, a od nynějška až **do 17. února je v Džakartě**, metropoli státu. Z portálu M. Hajnose víme, že výstavu doprovodil katalog, kde jsou obrázky 5 Poláků, o české účasti se pochopitelně nezmiňuje. Pokud tedy někdo z našich výstavu obeslal a katalog obdržel, je na něm, zda nám sdělí něco více. ®

Hussein Cakmak napaden!

Jak nám sdělil známý kyperský (turecko-kyperský) cartoonista a vydavatel cartoonistického *New Scorpiona*, byl nedávno ve svém městě Lefkosa napaden vagabundy - zaútočili na jeho vůz, když jel do lékárny pro léky. Obtěžovali ve voze jeho nemocnou ženu a sedmiletou dceru a jeho uráželi v lékárně. Cakmak to dává do spojitosti se svou "environmentální" kritikou místního starosty jménem Cemal Bulutoglulari, publikovanou v nejasně specifikovaném africkém tisku. Hussein Cakmak proslul spory s vládní mocí před několika lety. A tu je jeho vizitka: Huseyin Cakmak, President of the Turkish Cypriot Cartoonists Association; FECO Cyprus Representative; 1989 European Council Award Winner **(na obr. vpravo!)** (Gag)

a)

Lubomír Dostál v rumunském katalogu

Přerovský Dostál Luboš obdržel katalog z loňského dubnového mezinárodního festivalu humoru **EPIGRAFIX** v Rumunsku. Má 16 stran a vtipy v barvě. Ze seznamu účastníků nesoutěžní (nejspíš) přehlídky plyne, že byl jediným českým zástupcem. Propozice našel v e-GAGu - mezi většinou rumunskými autory, ale i Uzbeky, Turky, Španěly, Srby, Rusy, Poláky - **Krotos na obálce** (!) - nechyběl ani Íránec, Ital, Bulhar, Korejec, Lucemburčan, Brazilec, Indonézan, Australan, Američan, Argentinec... A dokonce dva Slováci - tož gratulujeme Vladimíru **Pavlíkovi** a Jánovi **Valterovi** - snad už se též těší ze

svého exempláře oranžového katalogu! (GAG)

Časopisy / Nebelspalter č. 10 (s přihlédnutím k č. 8 a 9 / 2006)

Návštěvy u Mirka Bartáka lze využít k různým vedlejším efektům. Někoho zajímá víc před domkem se v zeleni placatící plechová střecha, sfouknutá (eufemismus) nedávným řevnickým větříčkem (další eufemismus) našťestí pár minut po zavezení nového vozu zn. Roomster do garage. Jiného přírůstky v zelené zasklené oáze, a ještě jiného, tedy toho nejchytřejšího (mne) zase hromada v Mistrově pracovně (eufemismem by bylo slovo ateliér) z níž lze zpod kočky vzácného modrého plemene vytáhnout a z Mistra vydolovat (teď si ale nevzpomenu na termín pro přehnané výrazivo?) tři poslední kusy švýcarského humoroidního Nebelspalteru (říjen, listopad prosinec - tedy čísla 8-10 ročníku 2007. Jak jsme minule v této rubrice žehrali, Eulenspieglů jsme měli dost, ale „konkurečního“ titulu nedostatek; až téměř na abstáček...

Tak jsme si teď dali „néblíka“ trojitou dávku, ale zdá se, že postačí, když si povšimneme vydání nejaktuálnějšího, tedy čísla 10, na němž je však psáno Dezember 2006 - Januar 2007. Sedmdesát stránek magazínu (počítáno i s obálkou) se vrací k zlatým dobám, kdy se členové ČUKu (tehdy ovšem ještě v ilegalitě!) podíleli na nejdůležitějších materiálech časopisu. Barták zde má celostránkový barevný obraz (jeho černobílou verzi znáte z jeho posledního p.f. nebo z 1. strany e-GAGu - je to ten *Idiot roku*. Souvisí s nosným tématem celého čísla, které se jím vine od titulku, kde se dělá legrace na téma „Stovka švýcarských osobností roku“. (Dodejme, že i v obou předchozích, zde nehodnocených číslech, se nachází vždy jedno základní námětové téma - jedno je klima (ktericky zaměřené; druhé je knižní, k Buchmesse).

Slovanská stopa se ovšem vine hned od třetí stránky dál, neb k editoriale patří vtip Miloše Otradoviče, na stránce 49 v oddíle Welt zase má sloupek vtipů jistý Jan Tomaschoff (**viz obrázek** - s názvem „Tomaschoffs Rückspiegel“ - že by Tomašovo zpětné zrcadlo?) Prostřední dvoustránkový „plakát“ s portréty politiků EU má na svědomí *Alexia Papadopoulos*, což na Slovanku sice nevypadá, ale na čistou Švýcarsku taky ne. Jenže co je to čisté švýcarství? V zemi tak přátelské k tolika emigračním vlnám z komunistické zóny?

Snad první, co mne napadá při listování Nebelspalterem je, že v zemi, kde vychází přeslavný Graphis, opravdu asi není možné najít blbě graficky upravený tisk (jako běžně u nás). Je to v nich ne jako v koze, ale podobně jako v antické krajině nebylo možné postavit ohybnou budovu - prostě to nikdo neuměl! Takže i kadibudka za Římem měla nejspíš ideální proporce, poměr hmot, obrysy a vztahy mezi stěnami na úrovni Caracallových lázní. Tohle mne napadlo při srovnání s též prohlíženým Eulenspiegelem, kde jsem se dopustil myšlenky, že se nám berlínský časopis poněkud znebelspalteřuje. No, možná že na pár stránkách, a to tématy či výtvarností dvoustran. Ale jistě ne grafickou úpravou, která je v „N“ klidná, chladná, ale jasná, přehledná, ne však nudná či fádní.

Takovou obálku jako vidíte zde (všechny tři, co mám k dispozici, jsou z „dílny“ píšícího šéfredaktora Marco Ratschilera!!!) by však v Eule rozhodně nestrpěli (no - jak vidíte, opravdu není zvlášť přitažlivá ani lákavá ke koupi; ba ona snad není ani moc valná!) . To „E“ je právě naopak vytrvale věrný svému maličko do bulváru „K-damu“ a kamsi k plakátům hozenému stylu textů i fotek a to téměř v celém listu... Jakoby stále vzpomínal na éru Bertolda Brechta... Jó, Berlín...

Koho z vás to však zajímá? Tak pojďme dál - a rovnou k fórum. Těch není ani 70 a na takové, na které bychom (jako na ten Bartákův) zazírali a pak zařvali smíchem, tu těžko narazíte. V tom je ta doba obou Siggů, Haitzingera, Jüspa, Mosera, Staubera a dalších kmenových autorů asi už nevratně pryč. Už zase se zdá, že konzolidace „N“ - aspoň po stránce kvalitních cartoons - také s ohledem na autorskou základnu v Evropě (a asi i finanční možnosti vydavatele) bude těžká a dlouhá s nejistým koncem. Na jedné straně v německy mluvících zemích populární kreslíři Thulke a Zak, na straně druhé „východní“ vítr, pouštějící na celostránkovou barevnou pastvu jména jako Radivoj Gvozdanovič. Dva fóry zde najdete od Mariana Kamenského, Slováka, jehož jsme si už v e-GAGu nedávno představili. Což je v pořádku a vzpomeňme na doby, kdy v Nebelspalteru kvetli Slíva, Matuška a snad občas i jiní našinci. Horší však je, že nejméně jeden z obou vtipů (**viz níže ten lyžařský**) jsem už před téměř rokem viděl na jeho internetové prezentaci... Myslím, že jsem tento dokonce pro vás nevybral - neb se mi zdál slabší. Je možné, aby časopis, kam autoři své nejlepší fóry posílali jako na první adresu a z otištění v „N“ pak byla velká sláva (pro nás tehdy i slušné peníze) takto dopadl? Vždyť to může vyvolat i pocit, že zoufalý obrazový redaktor honí potřebnou či vhodnou kresbu někde na netu! Přitom Kamenský není zrovna srdcové eso...

Docela by to ovšem ladilo s tím, co jsem také zjistil - hodně obrázků je v „N“ takřka jaký „kvůli něčemu“ tedy plní ilustrativní či „vhodnou“ doplňující funkci. Jen málo přes polovinu vtipů je tu zařazeno samo o sobě - jen jako fór bez zdůvodňování. Na jedné straně takové zařazování fóru svědčí o promyšlené (a obtížnější) práci redakce - není to jako v Dikobrazu, kde se na stránky rozhazovaly vtipy lopatou a dělily se jen na barvu a nebarvu (a taky na protiamerické na dvojku, těch byl kdysi nedostatek). Na druhé

straně to může ale také být nedůvěra v sílu (kvalitu) fóru, stojícího „sám o sobě“ a „sám za sebe“. A to zase může mít svou příčinu - že takové vtipy nikdo do redakce nenosí, tedy dnes neposílá, jak už řečeno. V lepším případě proto, že redakce na víc než dva tři dobré vtipy nemá. A v tom strašidelnějším: že takové vtipy se už ani ne... raději přestanu dřív, než tu svatokrádežnou myšlenku dokončím.

Nebelspalter se svými deseti čísly ročně znamená prostor pro kvalitní humor a je jisté, že se chce opírat především o domácí autory. Chce také být - na rozdíl od našich předlistopadových představ - politický a aktuální. Cesta to jistě je, ale je obtížná, zvláště pro měsíčník - při současném mediálním běsnění v TV a na netu. Daleko spíš by magazínu slušely fóry nadčasové, možná i takové, o nichž píše *Peter Závacký*, když recenzuje nejlepší fóry z Playboye. Ale ne, nemyslím tím erotické náměty. Spíš druh humoru s obecnějším dosahem a nadčasovým přesahem. Ne všude, ale jako základ. Možná, že tu jen hloupě uvažují, když čísla posuzují povrchně, tedy podle titulků a vzhledu obrázků. Jenže: nesoudí také čtenář časopis hlavně podle letmého pohledu?

Ivan Hanousek

Polský *Dobry humor* slaví kulaté číslo!

Vyšel Dobry Humor číslo 2 184) s vtipy o zamilovaných. Je to 700. publikace (!) Wydawnictwa Humoru i Satyry Superpress. A v ní vtipy od: Macieja Trzepek, Piotra Kanarka, Jarosława Wojtasińskiego, Mirosława Hajnosa, Wiesława Lipeckiego, Szczepana Sadurskiego, Pawła Widza, Adama Polkowskiego, Michała Kantowicza, Rafała Kado, Adama Orłamowskiego i Vankukusia. Jak víme, tyto sešity od roku 1991 rediguje **Szczepan Sadurski**. (mh)

Potíže se Slívou...

Kam s ním? Do rubriky *Ze světa*, nebo spíš *Z pošty*? Je občanem ČR, navíc metropolitou pražským (ze šestky) ale píše do GAGu spíš o výstavách v zahraničí (někdy i svých). Tak tedy snad raději *ČUK hlásí*? Od funkcionářství si Jiří drží odstup. Určitě je však předním zástupcem české cartoonistiky a osobou, jejímž jménem se ČUK může na seznamu úspěchů svých členů chlubit. Vždyť Slíva svého času skoro všude (i dnes ještě někde) je nejznámějším českým karikaturistou.

No a je tu ten problém - Slíva není karikaturistou, už vůbec ne portrétním) ale výtvarníkem!

Přesněji snad grafikem (nebudu se tu raději pouštět do odborné terminologie ohledně technik, jimiž pracuje, aby mne hned vzápětí neutřel!) To, že jako řada dalších autorů (zase: jejich jména raději nepublikuji, aby mne neopravil, že ten teda ne, zato tenhle...) dávno překročil hranice „obyčejných“ fórů a vstoupil i do galérií vážného umění - byť s áriemi na nevážnou notu zpívanými. A v těchto galériích se usadil, ba zazímoval. Ale vyráží z nich také

do teplých krajů! Jak se právě dozvídáme, od 21. února bude vystavovat v izraelském Tel Avivu, což pěkně ladí s knižním veletrhem v Jeruzalémě, kde bude reprezentovat coby spoluautor (ilustrátor) již vydané hebrejské verze knihy „European“ od *Patrika Ouředníka*, jak jsme o tom už v e-GAGu informovali i s ukázkou. Na vernisáži 21. 2. dojde k promítání obrázků ze Slívovy monografie a proběhne beseda s izraelskými karikaturisty a ilustrátory. „To abych oprášil i svou ruštinu,“ povzdechl si kolega v narážce na známou skutečnost, že velká část tamních cartoonistů pochází z území někdejšího Sovětského svazu. Po 24. únoru, kdy se vrátí, budeme zvědaví na jeho jistě pro

českého autora vysoce zajímavé zážitky. No a jelikož je Jiřímu letos 60 let, jistě o něm budeme po celý rok slyšet (tedy číst v GAGu) častěji. A bude i ozdobou listopadové vernisáže výstavy Jubilantů ČUK v Praze.

Takže spíš než karikaturista - turista. Kam tedy se Slívou? Nejspíš do rubriky „KdoKdyKde-KamKudy...“ - ta k němu nejlíp pasuje.

Na obrázcích najdete: jednak sken stránek z izraelského časopisu, jednak kuriózní shrnutí „vše o Slívovi“ v divném jazyce...

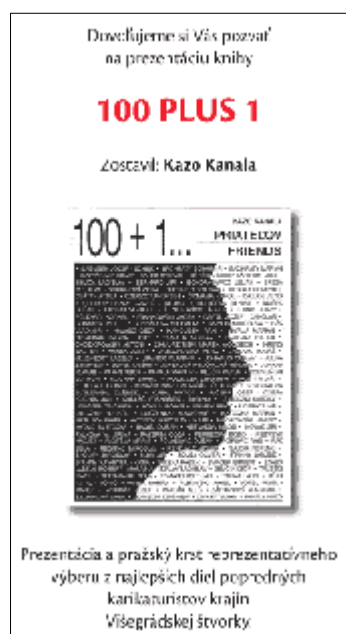
KdyKdeKdoCoKamJak(a)Proč(a)Kudy... / 100+1 v Praze, Antologie DV...

Roman Kubec chystá výstavu kresleného humoru

A to do Litvínova (Galérie radniční sklípek - Smetanova ulice). Tak si pište: vernisáž v 18. hodin v úterý 20. března t. r.!

Poslední Mohykáni a Šíp

Na ČT 1 se v zábavném pořadu moderátora Karla Šípa představili ve čtvrtek 1. února tři autoři výtvarné legrace - **Jan Vyčítal**, **Štěpán Mareš** a **Petr Urban**. Více než vyprávění o kreslení vtípů se pánové věnovali poněkud lidovému bavičství - včetně veselých historek. ®

Divocí vinaři se sešli...

...aby pokřtili **Antologii** svého (Hessova) kultovního (legendárního ap.) časopisu „**Divoké víno**“, která vyšla v nakladatelství Slovart (kde jinde?) a stojí asi 600 set korun. Stalo se v Klementinu pod patronací Vlasty Ježka (ředitele NK) a ke spatření nás tam byla spousta - tedy autorů, nyní pamětníků (dříve erotiků, nyní sklerotiků) a to hlavně básníků, ale i fotografů (Pavol Hudec-Ahasver) a výtvarníků (Kobra). Program křtin byl na zákrok požárníků ochuzen o **Hessův dobrý nápad** - akce měla vyvrcholit **upálením rudého básníka Karla Sýse** (kdysi též autora DV) na hranici. Z toho sešlo, s ohledem na přítomnost mnoha vzácných tiskovin v budově knihovny, které by mohl požár zničit. Takto rudoch pouze přednesl jednu ze svých básní a zklamaně jsme se rozešli. Antologie, kterou jsem za snížené vstupné obdržel, obsahuje desítky vtípů tehdy (konec 60. let) též začínajících autorů Bartáka, Brožka, Holého, Jiráčka, Kandlera, Paříka a Vyčítala. Humorné na DV bylo, že se za otištění neplatily honoráře. Ani Vyčítalovi!!! K tomu se v Gagu ještě vrátíme... (IH)

Dnes v 17 hodin - to je upozornění jen pro Pražáky a nejrychlejší venkovany - se **autorům rozdávají** honoráře za vtípy poskytnuté do **Kanalovy publikaci „100 + 1“** (přátel). Jsou nonfinanční podoby, materializované do podoby alba. Stane se tak jako vždy v budově **Slovenského institutu** v Praze 1 v Jilské ulici č. 16 - I. patro, Modrá sála. Vstup volný, pro neautory bude zajisté možno si knihu plnou výtvarného humoru od kde koho ze Slovenska, z Čech, Polska a z Maďarska (Viszegrad) zakoupit. (G)

Z pošty / Kratochvíl, Grabec, Jurkas

Římský katalog

Nejprve děkuji za Gag 05/07 - nemá opět chybu. Dále posílám katalog z 1. biennale internazionale de humour grafico (A4) z Říma Itálie). „**Vino, Humor e Fantasia**“. Obrázek na obálce katalogu však není od vítěze. Vítězem je **Mohammad Amin - Irán** (Vtip - opilý hlemýžď vylézá rozlitém vínem - znám asi od roku 2000 z různých i vítězných soutěží) 2. místo **Run Tang - Čína**, 3. místo **Vladimír Kazanovsky - Ukrajina**. Z ČR se ho zúčastnili **Farkas, Kratochvíl**, bratři **Svitalští** - všichni mají v katalogu po obrázku a **Krmášek**.

Zdravím FrK - **Franta Kratochvíl**, Teplice

Kurňa, tohle číslo bylo zajímavé! Až jsem si ucvrnkl do gatěk!

Roman Jurkas, Praha

Ahoj kolego Dwořáku,

můžu Ti říct, že jsem byl docela překvapený z Tvého e-mailu a hlavně z toho článku. Mile překvapený. Znáš to. Člověk čmárá, maluje, piluje techniku, vymýšlí, co by, kdyby a pořád není sám se sebou spokojený, protože za týden by ten, či onen vtip nakreslil jinak a líp. Ale to je asi problém u každého z nás. Ne vždy člověk má možnost slyšet, vidět nebo číst reakce na své kresby. Proto Ti ze srdce děkuji za zmínku o mé osobě a děkuji i Tvému "šéfovi" v ČUK.

Sponzorování kreslených vtipů (jak se ujalo na STK) je můj nápad. A myslím, že i firmy budou mít postupem času větší zájem. Už kvůli tomu, že STK navštěvuje den ode dne víc a víc lidí. A reakce na STK? Vesměs pochvalného rázu. Takže mám o zábavu postarané.

Kromě STK zasílám taky vtipy do **T-B** a ozval se i Jura Krupa z **Vyškéřáku**. Na domácí půdě (Slovácko) kreslím týden co týden na zakázku do místních týdeníků Naše Slovácko (Hodonínsko) a Dobrý den s Kurýrem Uherskohradištsko). Takže se vůbec nenudím. A to je dobře. Ty se ale koukám taky nemáš čas se povalovat u televize. Takže ještě jednou vřelý dík za článek a těším se na další spolupráci, případně někde na nějaké akci na viděnou. S úctou

Jan Grabec (JaGr)

Dokument / Štěpánkovy Kočky a Medvědi

Miroslav Štěpánek (1923-2005) byl mezi našimi filmovými výtvarníky výsostný umělec, jehož dílo je srovnatelné s Františkem Tichým nebo francouzským grafikem Gourmelinem (...) Během dvaceti let výtvarně vytvořil 43 kreslených, ploškových, loutkových i reliéfních filmů, které získaly přes padesát významných cen. Spontánní kresbu uplatnil v příhodách „Kamenáče Billa“. Doménou Štěpánkova přínosu filmu jsou filmy, které vytvořil s Pojarem. Jejich úvodním společně realizovaným projektem byl „kočičí seriál“ (1960-1961: Hlavní cena na MFF v Benátkách). (...) Dar pregnantní zkratky a jedinečného humoru dokonale uplatnil v medvědích seriálech „Potkali se u Kolína“, známých jako „Pojarovi medvědi“. V době Pojarových pobytů v Kanadě, kde v letech 1967 - 1990 pracoval a učil, Štěpánek samostatně režíroval šest epizod seriálu. Z mnohaletého přátelství do animovaných titulků těchto děl Štěpánek jméno Břetislava Pojara připsal. Postupem doby z kopií seriálu animované titulky kompletně zmizely. (Z článku *Petra Zvoníčka* „Básník, který udivoval i provokoval“, MfD 6. 2. 2007)

Výsledky / Čína

1. International China Olympic Cartoon Competition / Leden 2007

Počátkem února vyhlásili Číňané další etapové vítěze - lednové kolo vyhráli níže uvedení autoři:

Když si odmyslíme domácí (jejich jména se opravdu těžko dají z paměti pospojovat s jejich díly či stylem kresby) dostáváme vlastně listinu několika jmen - které (k naší potěše) vesměs už z GAGu známe, nejen Kosanoviče ze Srbska, úspěšného ve volné sekci, ale i držitele lednových čestných uznání - Bondarowicze i Cau Gomeze už jsme vám představili v nedávné době, ateliér Korejce Teyeong Kanga dokonce zdobí trofej za III. cenu z druhého ročníku a diplom z třetího ročníku pražského Fór pro FORu!

A) Olympic section:

Cai Wedong-China

Lai Fengli-China

B) Free section:

Milenko Kosanovic-Serbia

Jin Hui-China

C) Humor essay section

Lian Guisheng-China

D) Special prize for caricature

Wu Jianjun-China

E) Honourable Prize

Borislav Stankovic-Serbia

CAU Gomez-Brazil

Marcin Bondarowicz-Poland (*vpravo oceněné dílo!*)

Taeyong Kang-Korea

Euro-Kartoenale: Zatím jen nominace!

Celkem 987 cartoonistů z 84 států se přihlásilo do 16. ročníku belgické v Kruishoutem. Jury měla veliký job, když vybírala jen 250 fórů na výstavu ze 4000 prací! Mezi nimi i z České republiky: **Břetislav Kovařík**, **Josef Pospíchal**, **Radek Steska** a obvyklého *Daraščenka* tentokrát nahradil náš nový kamarád **Naghmouchi Ridha** (Czech Republic). A z těchto vyvolenců (potenciálních majitelů katalogu) ještě porota nominovala několik vysoce kvalitních děl na ceny. Zde jsou jejich autoři, zatím jen abecedně, bez určení pořadí:

Ludo Goderis - Belgie; **Pol Leurs** - Luxemburg; **Igor Pachtchenko** - Rusko; **Agim Sulaj** - Itálie; **Edd Uluschak** - Kanada; **Luc Vernimmen** – Belgie; **Alfons Vos** – Belgie; **Zhang Jia Xue** - Čína.

Ceny (1st, 2nd, 3th prize, prize of the European Union, Best Belgian Entry and Prize of the Belgian Cartoonists Organisation KEVER, honourable mentions) budou vyhlášeny až během ceremoniálu 6. 4. 2007 v 20,00 v European Cartoon Center - Kruishoutem - Belgie. Jak je vidět, země BeNeLuxu mají ve hře 4 želízka, což je půlka... Jediný Číňan zde zastupuje kvantitativní převahu příspěvků z Asie. Že by se tradiční Evropa začala bránit? Nu a pokud vás zajímá, kdo všechno je mezi půl třetí stovkou vystavujících, najdete ta jména na: [Find out here if you are selected for the exhibition!](#) (gag)

Propozice / Korea

16. Daejeon International Cartoon Contest - Relief / Service

Město Daejeon zve světové cartoonisty k účasti na 16. Daejeon International Cartoon Contest (DICACO).

Téma: Letos se soutěží v tématické sekci (název „Relief / Service“) a ve **Free** (volné) sekci.

Formát: do 297mm x 420mm

Počet: neomezený. Each entrant should provide title, name, age, address, e-mail, telephone number, and career on reverse.

Deadline: 30. 6. 2007

Adresa: Daejeon International Cartoon Institute, 450, Wolpyongdong, Daejeon city, 302-281, Seoul; Korea.

Ceny: Grand Prix prize of \$3,000, Gold prize of \$1,000 Silver prize of \$500, Bronze prize of \$300, a 300 vybraných prací bude oceněno.

Výstava: všech oceněných prací bude v Daejeon Hanbat Library Gallery v říjnu 2007.

Katalog: neuvádí se.

Práce se nevracejí, ale budou vystaveny (forever in Korean public halls, galleries, & museums). Práce budou použity pro propagační účely (cards, posters, catalogs, newspaper, magazine, and books etc.)

<http://www.dicaco.com/>

From : Cheong San Lim, Ph.D

Professor of the Daejeon International Cartoon Institute, 450, Wolpyongdong, Daejeon city, 302-852, Seoul Korea.

Tel : 82(42)487-5034 / fax : +82(42)487-0531

<http://www.dicaco.com>

E-mail : webmaster@dicaco.com

A tady (!) vidíte loňského vítěze **DICACO 2006! Gold Prize získal Číňan Zhang Jia Xue (obr. vpravo) -**

stejně jméno se objevuje i v nominacích na ceny v Eurokartoenale v Belgii.

Kdo je kdo / Raquel Orzuj (Uruguay)

Raquel Orzuj patří k ozdobám každé výstavy - a je také zastoupena skoro v každém z katalogů mezinárodních soutěží. Není divu - kdo by se nepyšnil účastí autora až z Uruguaye. A kdo by nebyl rád, že se může pochlubit ne autorem, ale přímo autorkou. Jistě, Ráchel je žena a těch není nikdy (natož pak ve výtvarném humoru) dostatek.

Jihoameričanka je uruguayská rodačka (datum zrodu se v její biografii neuvádí, ale fotka není nejnovější - proto uvádíme i autokarikaturu - **vpravo**) a odstartovala jako „opravdová“ umělkyně. Vystudovala v Montevideu Escuela Nacional de Bellas Artes, Instituto de Profesores Artigas y Taller Torres García. Obor: malba - zaměřeni na humor a karikaturu a také dějiny výtvarného umění. Ale aniž bychom podceňili její současné exkurze do sféry cartoons, svou práci neustále k normální grafice, dokonce k hlavnímu proudu příjemné, milé a tedy i veselé až folklórně pojaté malůvky stále patří. V r. 1977 začala pracovat pro ředitele pavilonu humoru v Montrealu, v r. 1994 založila "Salón Internacional de Humor Gráfico de la Mujer" (pro ženy!). Účastnila se mj. i Fór pro FORu "Dům plný štěstí". Má i několik menších národních i mezinárodních ocenění (uvádí jich 20). Naše **obrázky pocházejí z jejího webu www.orzuj.com.uy a ze stránek ok-comic, z katalogů Zemun a Quevedos**. Pro vážné zájemce (a pro pořádek) jsou tu uvedeny její výstavní i publikační kousky v původním španělském znění:

Su obra esta representada en el Museo de Arte de la OEA en Washington DC; Museo de Arte Moderno de México; Museo de la Caricatura de Tolentino, Italia; Wilhelm Bush Museum, Hannover, Alemania; Zemun Caricatura Museum, Yugoslavia; Cartoon Art Museum, California, EEUU a další.

Citada en la siguiente biblio-grafía:
"The Exhibition of Famous Painters of Uruguay", Museo Taipei, Rca. de China;
"Indice Latinoamericano de Arte", OEA, Washington DC; "Women in Cartoon", O. Macedo de Souza, Portugal; "Who is Who in Cartoon", EEUU; "Amérique du Sud", Saint Just le Martel, Francia; "International Anthology of Anti-racism Humor", Unión Europea, etc. Cartoon Archiv publica sus caricaturas en Alemania. Su obra está reproducida en publicaciones de España, Italia, Inglaterra, Polonia, Bulgaria, Turquía, Israel y Bélgica etc.

Vpravo: Diskriminace - Cartoon Archiv, Německo

Aktualita / Srbský ZEMUN JEN PRO ZVANÉ

Jen 120 autorů bylo letos pozváno k účasti na srbskou nejznámější soutěž v ZEMUNU

Píše se k tomu: Zemunský mezinárodní saloon karikatury patří už dva roky mezi tři největší soutěže cartoonistů na světě. Proto jsme se rozhodli pro kvalitu: tento rok vypisujeme jen soutěž na pozvání! Zveme evropskou špičku - tedy 120 nejlepších evropských karikaturistů. Víme, že mezi nimi je kolega Jiří Slíva.

Z propozic: Téma: volné. Počet prací: nejvíc 3, Formát A4 - A3. Technika: bez omezení. Ne plagiátům! Vše připadne muzeu karikatury v Zemunu. Katalog: pro všechny zúčastněné. Uzávěrka: 1. 4. 2007. Ceny: autoři ocenění mezinárodní jury budou hosty Salona 5 dní během vernisáže začátkem června 2006. Budou účastníky III. zemunské kolonie karikatury. Vernisáž výstavy: 7. 6. v galerii Stara kapetanija v Zemunu.

Malý slovník katalogů / „B“ jako Bursa - Cemal Nadir (Turecko)

Desetkrát deset stránek plus čtyři strany obálky. Čtvercový formát. Takže: vzhled čtvercový a zároveň tuctový. Takto vypadají skoro všechny současné katalogy zavedených světových soutěží (s pozoruhodnou výjimkou všech tří našich) Legnicí počínaje a Bursou konče. Tenhle je právě z turecké Bursy a soutěž je známa pod názvem **Cemal Nadir**. Je předloňský a jelikož letošní ještě neexistuje, je tedy v tuto chvíli předminulý. (Letošní má právě uzávěrku!!!) V porotě, která uděluje ceny, se vedle domácích hvězd Aykanta a Orala objevil „za svět“ Bob Vincke z Belgie.

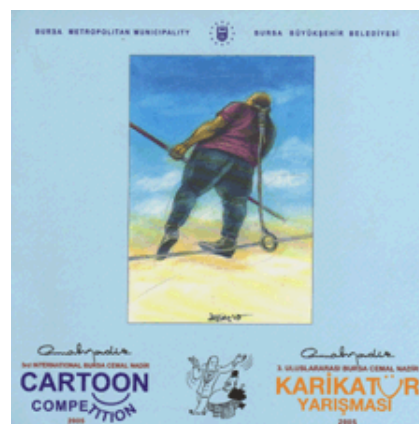
Tuctový neznamená špatný. Naopak: osvědčený formát, bezvadný papír a tisk, vše na svém místě jak jsme zvyklí dnes skoro všude. Nic víc a nic míň.

Pokud jde o texty, Vincke a Aykanat - a také místní Rotary club - mají své stránky na konci. Na začátku má slovo starosta Bursy a je tu stránka o Cemalu Nadirovi, legendárním mistru karikatury (1902 - 1947). Soutěž na uctění jeho památky podpořil Rotary club i město, takže od r. 2002 pořádají společně s bursskými cartoonisty mezinárodní soutěž. Tu v r. 2005, kterou dokumentuje katalog, obeslali karikaturisté z **51 států 980 pracemi**. Ročník sponzoroval Orhan Holding a tak, jako městská rada, měl svého zástupce v porotě. Sponzor má v katalogu dvoustranu (jen text) naopak město jen obrázky - fotky tamních krás. Jedna strana je tradičně věnována porotě včetně fotografií z jejího jednání.

Roman Kubec Česká Republika / Czech Republic

číná Ahmetem a končí Zhanem. Vtipy mají v katalogu velkou územní převahu, začínají na str. 10 (je tu vítězný „Provazochodec“ Bulhara Stefana Despodova, co je na obálce) a končí na str. 111. Každý autor tu má jen jeden vtip, každá stránka = jeden autor. Před „hlavním tokem od A po Zh“ jsou jako obvykle zařazeni ocenění autoři od 1. do 7. místa (z toho 4 domácí). Následují však neobvykle i ocenění z minulého ročníku soutěže v r. 2004 od 1. do 6. oceněného (dva Turci). Jde vždy o tři ceny a zbytek jsou čestná uznání (4 + 3). Mimo 2 Čechů jsou v katalogu ještě třeba Sedlák a Kotreba ze Slovenska a 3 Poláci - nejvíce je Turků, další se těžko sčítají, když státy nemají své „škatulky“ Ale z padesátky uvedených států má své zastoupení v katalogu jen polovina.... (IH)

Rejstříkem autorů obrázků (nikoliv seznamem účastníků!) texty končí. Ten bývá tradiční slabinou všech katalogů, Bursa však obvyklou nízkou úroveň ještě „překonává“. Nejen, že autoři jsou řazeni podle křestních jmen, ale dokonce všichni dohromady, stát nestát. Najít tam rychle nějaké konkrétní příjmení je tak prakticky nemožné. Na druhé straně dává jasnou informaci, že v Bursě vystavovali 3 Vladimirové a 4 Ali(ové). Může sloužit jen tomu, kdo se chce podívat na stránce 61, kdo je autorem díla na str. 61. Což je na stránce 61 stejně uvedeno: Jiri Sliva, Czech republic. V obsahu katalogu by ho ovšem našel pod „J“ jako Jiri Sliva. Před ním je na str. 60 Turek Güvendikler (neb je Ibrahim) a za ním na str. 62 Pop-Iliev z Makedonie (neb je Jordan). Kubec (viz obr. vlevo), obvykle v rejstřících před Slívou, rozvaluje se až na str. 83 (Roman). Všechno to za-

Všechno začalo na konci roku 1972 výstavou nazvanou 10 milionů obrázků. Dnes se do francouzského **Angoulême** jezdí na největší komiksový festival starého kontinentu. Ještě několik týdnů po skončení letošního ročníku se na internetu objevují desítky reportáží i deníčků nadšených návštěvníků. Dozvíte se z nich množství nejrůznějších „bonbonků“. Třeba že francouzská autogramiáda se od té české docela významně odlišuje. Každý čtenář očekává, že mu autor k podpisu a věnování také něco nakreslí. Francouzům nevadí trpělivě čekat, až na ně přijde řada, autoři jsou zvyklí improvizovat a někteří si svá věnování opravdu užívají, kreslí například akvarelové výjevy, dávají si na čas, jeden autor dokonce vyřezával průhledy do stránek, které pak všelijak omalovával.

Ze všech reportů a deníků však vyplývá vlastně jedině: všichni mají pocit, že se ocitli v hodně odvážném snu o komiksovém ráji. Jména ulic jsou na cedulích v bublinách, komiksy na každém kroku, před restauracemi velké figuríny komiksových hrdinů, ve výlohách, v papírnictví na stěnách, dokonce i v kostele na oltáři a na zповědnici. Člověk má dojem, že všichni kreslí, že kreslení je tou nejpřirozenější a nejzákladnější lidskou činností. Gigantické vyhřívané stany v sobě ukrývají v podstatě celý francouzský komiksový svět a kus toho světa mezinárodního. Organizace je dokonalá a speciální autobusy vozí zdarma návštěvníky od jednoho festivalového stanoviště k druhému.

Na **Festival International de la Bande Dessinée** se sjíždějí zdaleka nejen vydavatelé nabízející na stáncích svoji komiksovou produkci; jsou tu výpravné expozice velkých nakladatelských domů jako Delcourt, Lombard, Dupuis a dalších s postranním prostorem pro ta nejmenší alternativní nakladatelství. Někteří nakladatelství mají vysoko nahoře vyvěšená jména autorů, kteří právě podepisují, aby je bylo vidět už z dálky nad hlavami davů, někde je jich třeba osm najednou. U každého stánku vždycky někdo něco podepisuje, ne jako u nás, kdy se každá autogramiáda slavnostně vyvolává. A všude se tísní neskutečné davy!

Kromě toho se tu konají workshopy, performance, divadla, koncerty, výstavy, prezentace, přednášky, diskuze, nesčetně doprovodných programů... Třeba: profesionální a tréninkový pavilon nabízel šest různých škol komiksu a animace včetně, letos vůbec poprvé, tolik populární mangy.

V pavilonu kulatého stolu se volně diskutovalo mezi vydavateli, autory, porotci a návštěvníky. Hned tři setkání tu pořádala Asociace autorů komiksu (!).

Jeden pavilon (zaštitěný Evropskou unií) sloužil výhradně mladým nadějným autorům, aby zde před významnými nakladateli prezentovali své knihy. Ti tu měli ostatně i svou komiksovou soutěž a z nejlepších prací pak byla poskládaná kolektivní výstava objevující budoucí hvězdy v oboru. Děti od 5 do 18 let soutěží o nejlepší komiks paralelně s dospělými. A samozřejmě vystavují soutěžní práce, úžasné, vtipné věci, kolikrát překvapivě černě humorné už od devítiletých autorů.

V neposlední řadě je třeba zmínit i pavilon workshopů, jehož jediným tématem bylo – jak kreslit.

Na kraji města vyrostl i Salon nakladatelů – obrovský dvojstan o rozloze 10 000 m².

Nebo – na Place New York jsou jakoby z nebe spadlé velké plechové kontejnery, kterými se prochází. Uvnitř prvního se návštěvník ocitne v černém prostoru připomínajícím ulici velkoměsta. Stránky komiksů jsou na stěnách v prosvětlených boxech, takže září jako reklamy a okna. Druhý kontejner se jmenuje Sám v davu a pokračuje v tématu odosobněného velkoměsta. Prochází se středem po jakémsi eskalátoru, přičemž divák mívá černobílé komiksové postavy, jejichž odrazy se zmnohonásobují v zrcadlech na stěnách. Komiksové boxy po stranách, zase prosvětlené. Výstava přibližuje tvorbu zemí celého světa, a taky od nás – kromě dvou stránek z Anna en cavale Lucie Lomové tu je k nalezení také Kučerovského Zastávka v Brně a Komárkové Mrtvé město.

Také venku probíhají nejrůznější akce jako třeba slavnostní inaugurace Goscinyho ulice. Po červeném koberci kráčí průvod, v jehož čele poskakují Asterix a Obelix za hudebního doprovodu svátečně vyšňořených Galů.

Maison des auteurs je krásný dům u hradeb, který poskytuje několikaměsíční tvůrčí stáže umělcům. V jeho přízemí je pochopitelně k vidění komiksová výstava – Archéographie, kde vystavují zdejší současní i bývalí rezidenti.

I v kostele probíhají autogramiády, vedle v postranní kapli někdo kreslí rovnou do počítače a promítá se to na plátno, k tomu další hraje na kytaru...

V místním divadle probíhá soutěž v improvizaci – komiksová, jak jinak. Týmy červených a modrých složené z herců a kreslířů spolu všelijak soutěží – kreslíři mají nakreslit, co herci předvádějí, vše se promítá na velké plátno na jevišti.

Pozoruhodnou akcí je „ilustrovaný koncert“ postarší extravagantní šansoniérky Brigitte Fontaine, která zpívá za doprovodu kapely, zatímco na kraji jeviště stojí Blutch, známý komiksář, a improvizovaně kreslí. Kamera mu kouká přes rameno a přenáší se na plátno. Dívat se v přímém přenosu na to, jak svobodně a lehce vznikají jeho obrázky, je pro mnohé návštěvníky největším tahákem festivalu.

Dokonce i když si v noci zajdete odpočinout od komiksového šílenství do obyčejného baru, žádný div – na stolech jsou k dispozici fixy a archy papírů a hosté kreslí a vyvěšuje se to ke stropu na prádelní šňůry.

A to je v Angoulême k vidění ještě Komiksové muzeum (CNBDI) se svojí stálou expozicí Les musées imaginaires. Vstoupí se do zšeřelého prostoru jakéhosi náměstí tvořeného gigantickými vystřihovánkami klasicistních muzejních průčelí různě tematizovaných – je tu muzeum přírodních věd, historie atd., kde se s velkým vtípem a nápaditostí představuje vždy určitý komiksový okruh nebo téma. A v prvním patře expozice pokračuje salonky o různých technikách a vývojových fázích historie komiksu.

Každý festival je o hvězdách. Těmi letošními byli mimo jiných Lewis Trondheim (laureát hlavní ceny z loňského roku a letošní předseda poroty), Hergé (věhlasný tvůrce neméně slavného Tintina), Jim Woodring, Bernard Pras nebo Pierre Christin. Obrovský prostor letos dostal v Evropě takřka neznámý čínský komiks.

A každý festival je o cenách a netřeba zdůrazňovat, že ty z Angoulême patří v komiksu k těm nejprestižnějším. Takže – cenu za nejlepší album dostal Shigeru Mizuki s knihou NonNonBâ (Éditions Cornélius). Šest cen nazvaných „To nejlepší z Angoulême“ si odvezli Charles Burns: Black Hole (Delcourt), Frederik Peeters: Lupus (Atrabile), Alfred Olivier Ka: Pourquoi j'ai tué Pierre (znovu Delcourt) – ten navíc dostal i cenu čtenářů,

Ludovic Debeurme: Lucille (Futuropolis), Emmanuel Guibert, Didier Lefevre, Frédéric Lemerrier: Le photographe (Fotograf, Dupuis / Aire Libre); poslední z šestice zároveň nese titul „Objev roku“ – Florent Ruppert, Jerome Mulot: Panier de singe (L'Association). Nakladatelství L'Association si s knihou Frydmana Touise Sergent Lattereur zároveň vysloužilo Cenu zlatého fondu. Cenu komiksu pro děti v kategorii 7-8 let získali Mike Bullock a Jack Lawrence za album Tigres et nounours (Angle Comics), kategorii komiksů pro děti 9-12 let ovládl Vehlmann Gazzoti s knihou Seuls 1 – La disparition (Dupuis).

S cenou „Mladý talent“ odjel z Angoulême Kuyung Neun Park a nejlepším fanzinem alternativního komiksu byl vyhlášen časopis Canicola.

Vhrstí

Soutěže / Internet nastupuje!

Nikoliv snad tak, že by převládlo posílání fórů do soutěží e-poštou (aspoň zatím!) Ale internet začíná soutěže ovlivňovat jinak. Mění naši informovanost o nich. Konečně vidíte to v GAGu. Dozvídáme se o vítězích „dříve než dříve“. Tedy třeba i o tom, že jsme zase nic nevyhráli. Pryč jsou časy, kdy jsme snad po roce netrpělivě trhali obálku s katalogem z festivalu a z něho teprve vyčetli, že jsme v Tramtaristánu před půl rokem měli převzít diplom.

Na portálech v Polsku, ale dnes především v Íránu a Sýrii se aktuálně těšíme z vyhlášení nových soutěží (a méně důsledně a méně často) také z jejich výsledků. Na stránkách pořadatelů se (viz Eurokartoennale) dozvídáme nejprve o pracech do soutěže doručených, posléze pak vítězných. A vida, teď přibyl mezistupeň - už i o pracech vybraných na výstavu, tj. tzv. eliminovaných (selektovaných). Kdo týden nenavštíví některou z těchto „živých“ www-cartoons-stránek, je „out“. Kdo odebírá e-GAG, je sice „in“, ale pozor! Stačí, aby se edYtor na chvíli věnoval své oblíbené skleróze a jste také mimo. V tom všichni cítíme skrytou hrozbu! Zvykli jsme si na přísun informací ze soutěží až do domu a sami nehledáme. Ale co když GAG nebo GAG-men ochoří, co když mu shoří notebook nebo se splaší cvičená edYho myš - copak? Umíte ještě najít sami třeba tabrizcartoon anebo okcomic? Doufáme, že ano... může se to jednou moc hodit...

Letos poprvé se nebudou propozice na Písek ani tisknout. Na Fór pro FOR se už netisknou dva roky. Vše jde po e-mailu. Chodte proto na web co nejčastěji, procvičujte se. A kdybyste našli něco, co v e-GAGu nebylo - nerozpakujte se a pošlete. Právě tak, jako recenze katalogů, které vám došly. Včetně (třeba svých) obrázků z něho! (GAG)

Pozn.: K 8. únoru stálo na stránkách Tabrizcartoonu, že íránské soutěže „Kings“ se z ČR účastní Kundera a Kubec, ze Slováků pak Luko, Mr. Simon, Kotrha... (a desítky autorů z Polska). Zároveň se na tomto portálu objevila o víkend i stránka z katalogu Humorestu (je zde označen za pěkně tištěný) se seznamem účastníků soutěže vylepšeným o puntíky. Označují u jmen počet obrázků v katalogu. Asi by stálo za to puntíky, či aspoň v závorce takový údaj o počtu fórů, když už ne rovnou čísla stránek, kde se přesně nacházejí, dělat přímo v tiskovině! Takhle lehce zjistíme, že králem Humorestu (katalogu) byl Kazanevsky s 9 zásahy. A že „druhý vítěz“ Kratochvíl má v hradeckém sešitu 5 obrázků, o jeden víc než „čtyřkaři“: Bernard, Kosobukin a Aykanat...®

KALENDÁRIUM	AKCE 2007	DATUM	GAG č.
únor	„7-77“ děti – Ankara, Turecko	15. 2. 2007	06-49
Hoří!	„PIVO“ - Zlatý soudek; Prešov, Slovensko	19. 2. 2007	06-45
taky hoří	Fruitkartoennale - St. Truiden, Belgie	19. 2. 2007	07-04
taky	Syria 2007 - Damašek, Sýrie	20. 2. 2007	06-46
a taky...	Cemal Nadir - Bursa, Turecko	21. 2. 2007	06-43
	„Jaka bede...žena?“ - Jedbawno, Polsko	25. 2. 2007	06-30/1
	Don Quichotte - Německo (Turci)	28. 2. 2007	06-45
březen	„Svět trvá, dokud se směje“ - Gabrovo, Bulharsko	1. 3. 2007	06-42
	HumoDAEVA - Deva, Rumunsko	1. 3. 2007	06-45
	SICAF - digital; Seul, Korea - novinka!	24. 3. 2007	07-06
	„Zabíjení poslu“, Editorial cart. cont. - Ottawa, Kanada	30. 3. 2007	06-47
	„Globalizace“ IX. PCWF - Porto, Portugalsko	31. 3. 2007	07-02
	Umoristi - Marostica, Itálie	31. 3. 2007	07-03/4
	„Zajíc“, Ekofór - národní soutěž - Česko	31. 3. 2007	07-04
duben	Bienále of Art Humour - Tolentino, Itálie - NUOVO!	14. 4. 2007	07-05
	„Fascination Automobile“ - Stuttgart, Německo	15. 4. 2007	07-04
	„Produktivita“ - Teheran, Írán - NEW!	30. 4. 2007	07-06
květen	„Středomořský turismus“ - Alanya, Turecko - NEW!	1. 5. 2007	07-06
	„Podvod“, Zagreb 2007 - Záhřeb, Chorvatsko - nové!	3. 5. 2007	07-06
	„Nábytek dělá domov“, VII. bienále - Písek, Česko - novinka!	18. 5. 2007	07-09??)
	Aydin Dogan - Istanbul, Turecko	18. 5. 2007	07-04
	„Cihlu ničím nenahradíš“, FóroFOR - Praha, Česko -NEW!	22. 5. 2007	07-06
	„Moje nejlepší... (vtipy)“ - Genzano, Itálie - Nuovo!	28. 5. 2007	07-06
	„Noviny“ - Kozuchów, Polsko	31. 5. 2007	07-01
	„Kráľ fotbal“ Cartoonfestival - Zemst, Belgie	31. 5. 2007	07-02
červen	„Kocourkov“ Jen členská výstava ČUK - není soutěžní!	10. 6. 2007	07-07
	DICACO - Daejeon, Korea	30. 6. 2007	07-07
listopad	„Hasiči“ - Cheval Blanc, Francie	1. 11. 2007	07-05
prosinec	China Olympic - Peking, Čína	31.12. 2007*)	06-49

Propozice i výsledky soutěží zveřejňované v e-GAGu mají výhradně **informativní charakter**. Jediným směrodatným a závazným zněním jsou celá **originální pravidla soutěže** vydaná organizátory! Ve výtazích z propozic obvykle nepřebíráme body, které jsou standardní pro veškeré soutěže: práva pořadatelů na otiskování zaslanych prací k propagačním účelům festivalu, sdělení, že pořadatel nezodpovídá za ztráty či poškození zásilky během přepravy na místo, resp. paragraf o právech na výklad statusu, které si vyhrazuje pouze organizátor. (E-GAG neručí za chyby a překlepy v KALENDÁRIU)

??) modré otazníčky = propozice Písku nejsou oficiální a proto je v GAGu nehledejte před 1. 3. 2007.

*) uzávěrka soutěže k OH se týká hlavních cen. Každý měsíc se udělují též ceny měsíční. Nyní je ve hře únor.

POZOR: Není-li v propozicích uvedeno jinak, je datum uzávěrky **posledním termínem pro přijetí zásilky organizátorem (nikoliv tedy datem odeslání)**. Červeně jsou označena čísla GAGů s novými soutěžemi.

V samém závěru procesu výroby GAGU se kdesi vytratila tiráž tohoto čísla - snad nám to výjimečně odpustíte!